

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

06 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Central, Sîrbu Lilia, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 09 iunie 2020, în cauza penală în privința lui,

Catan Igor XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 07.06.2017 – 26.09.2019

instanța de apel: 18.10.2019 – 09.06.2020

instanța de recurs ordinar: 31.07.2020 – 06.04.2021

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința judecătorei Cimișlia, sediul Leova din 26 septembrie 2019, Catan Igor învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) Cod penal, a fost achitat pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

A fost lăsată fără soluționare acțiunea civilă înaintată de avocatul Zagaican Tudor în numele părții vătămate Baba Valentina către Catan Igor privind încasarea prejudiciului material și moral.

A fost respinsă ca neîntemeiată cererea procurorului cu privire la încasarea de la inculpat în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. În sentință, prima instanță a constatat că, Catan Igor la data de 30 noiembrie 2015, în jurul orelor 10:30, conducând automobilul de model „Volkswagen T5” cu n/î XXXXX, pe drumul de acces a străzii Ștefan cel Mare din or. Leova, ce duce spre imobilul situat pe str. Ștefan cel Mare nr.64, în apropierea magazinului „Victorița”, situat pe str. Ștefan cel Mare nr.70 din or. Leova, a încălcat prevederile Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13 mai 2009 și anume, art.41 alin.(2), conform căruia „conducătorul vehiculului care intenționează să se deplaseze cu spatele poate să înceapă manevra numai după ce s-a asigurat că o poate face fără a crea un pericol sau un obstacol pentru ceilalți participanți la trafic;

în cazul în care câmpul vizual în spate este limitat conducătorul trebuie să recurgă la ajutorul altei persoane aflate în afara autovehiculului” în timp ce se deplasa cu spatele, a tamponat pietonul Baba Valentina, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.3”D” din 11.01.2016 fractură închisă peritrohanterică a femurului stâng cu deplasare neînsemnată a fragmentelor. Leziunea corporală menționată putea fi produsă la acțiunea traumatică a unui corp contondent dur la lovire, nu se exclude și părțile proeminente a automobilului, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează după sine dereglarea sănătății de lungă durată (mai mult de 21 zile) și se califică ca vătămare corporală de grad medie.

Conform rechizitoriului fapta incriminată inculpatului Catan Igor a fost încadrată în baza art. 264 alin. (1) din Codul penal, încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura raională Leova, Buzilă Vasile, prin care a solicitat casarea sentinței, cu rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, prin care a-l recunoaște vinovat pe Catan Igor, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) Cod penal și în baza acestei legi, a-i stabili pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale, precum și încasarea de la inculpat în beneficiul statului suma de 2677 lei ce constituie cheltuieli judiciare suportate la efectuarea raportului de expertiză medico-legală și trasologică auto nr.248, nr.1173 din 31.10.2016.

3.1. În motivarea cererii de apel, procurorul a menționat că:

- întru confirmarea acuzației instanței de judecată au fost prezentate următoarele probe acumulate în cadrul urmăririi penale, și anume: declarațiile martorilor, procesul verbal de cercetare la fața locului din 04.01.2016; procesul verbal de examinare a obiectului din 11.01.2016; raportul de expertiză medico-legală nr. 3 „D” din 11.01.2016 conform concluziilor căruia lui Baba Valentina XXXXX, i-a fost cauzată, fractură închisă peritrohanterică a femurului stâng cu deplasarea neînsemnată a fragmentelor, condiționează după sine dereglarea sănătății de lungă durată (mai mult de 21 zile) și se califică ca vătămare corporală de grad medie. Leziunile corporale menționate puteau fi produse la acțiunea traumatică a unui corp contondent dur la lovire, nu se exclude și părțile proeminente a automobilului; raportul de expertiză judiciară nr. 0298 din 03.03.2016 conform concluziilor căruia în sistemul de frânare, ghidare a automobilului de model „Volkswagen T5” cu n/î XXXXX, nu sânt defecte tehnice, care

puteau apărea înaintea momentului accidentului rutier și a refuza funcționarea lor; proces verbal de ridicare și examinare din 15.04.2016 conform căruia a fost ridicat și examinat un CD ce conține imaginile video din 30.11.2015, prezentate de către învinuitul Catan Igor; ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictive la cauza penală din 15.04.2016; proces verbal de examinare a obiectului din 25.04.2016; 4 proces verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 27.04.2016; înregistrările video din 30.11.2015 prezentate de către învinuitul Catan Igor, precum și Raportul de expertiză medico-legală și trasologică auto. Nr. 248, nr. 1173 din 31.10.2016 conform concluziilor căruia la cet. Baba Valentina au fost constatate leziuni corporale sub formă de fractură închisă peritrocentrică a femurului stâng cu deplasarea neînsemnată a fragmentelor. Leziunile menționate au fost produse în rezultatul acțiunilor traumatice prin mecanism de lovire cu sau de obiect contondent și se califică ca vătămare medie. Caracterul fracturii osului femural nu exclude (în egală măsură) și mecanismul cauzării leziunilor la o eventuală cădere după împingere forțată a corpului sau în urma dezechilibrării corpului fără acțiune din exterior), din poziție statică cu ulterioară lovire (în ambele situații), a regiunii coxo femurale stânga de un plan dur (carosabil);

- sentința instanței este neîntemeiată și pasibilă a fi casată, deoarece este contrară stării de fapt stabilite în baza probelor examinate în cadrul cercetării judecătorești, contravine și prevederilor art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală care stipulează expres că "fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor";

- ansamblul probelor privite în coroborare dovedesc vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate. Probele acumulate și prezentate instanței demonstrează faptul că la 30.11.2015, în jurul orelor 10:30, Catan Igor conducând automobilul de model „Volkswagen T5” cu n/î XXXXX, în timp ce se deplasa cu spatele, a tamponat pietonul cet. Baba Valentina Luca, cauzându-i vătămări corporale medii. Necătând la faptul că nu a fost posibilă audierea în ședința de judecată a părții vătămate Baba Valentina, datorită stării sale de sănătate, probele acumulate demonstrează faptul comiterii accidentului rutier la 30.11.2015, de către Catan Igor. Conform declarațiilor martorilor Constandachi Raisa, Miron Lilia, Vicol Eugen, Străistaru Zinaida, Hristea Maria, s-a constatat că la 30.11.2015 Catan Igor aflându-se în incinta Spitalului raional Leova, a recunoscut faptul că a lovit-o pe Baba Valentina, conducând automobilul și s-a oferit să achite cheltuielile pentru tratament. S-a constatat faptul că anterior, Baba Valentina

nu a căzut jos niciodată, nu au fost cazuri să se împiedice și să cadă sau să nimerească în accidente rutiere. După comiterea accidentului partea vătămată a comunicat rudelor și altor persoane faptul că a fost lovită de automobil, de un microbuz de culoare albastră. Din imaginile video din 30.11.2015, examinate în cadrul ședinței de judecată se constată că automobilul condus de Catan Igor se deplasa în direcția locului aflării părții vătămate Baba Valentina și consideră că la acel moment era imposibilă căderea părții vătămate fără acțiunea automobilului condus de către Catan Igor;

- susține că instanța, urma să aprecieze critic declarațiile inculpatului Catan Igor, deoarece acestea sânt enunțate în scop de a se autoapăra și vin în contradicție cu probele acumulate și examinate în cadrul ședinței de judecată. La faza urmăririi penale inculpatul fiind audiat în calitate de bănuit și învinuit a comunicat că dânsul admite faptul că Baba Valentina a fost lovită de automobilul său în timp ce se deplasa cu spatele;

- efectuând o analiză a probelor acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate în instanța de judecată consideră că vinovăția lui Catan Igor Ion, este dovedită pe deplin.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 09 iunie 2020, a fost admis apelul declarat de procurorul în Procuratura raionului Leova, Buzilă Vasile, casată integral sentința, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Catan Igor, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) Cod penal, a fost achitat din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

A fost respinsă acțiunea civilă înaintată de avocatul Zagaican Tudor, în numele părții vătămate Baba Valentina către Catan Igor, privind încasarea prejudiciului material și moral.

Cheltuielile judiciare efectuate pe prezenta cauză au fost trecute în contul statului.

4.1. În motivarea soluției instanța de apel a indicat că, în urma demersului înaintat de partea acuzării, în vederea executării prevederilor alin. (1) și (2) art. 414 și art. 415 alin. (2) Cod de procedură penală, în ședința de judecată a instanței de apel a fost reluată cercetarea judecătorească și cercetate suplimentar probele examinate în prima instanță, și anume:

- proces verbal de cercetare la fața locului din 04.01.2016. (f.d. 18A-18B, vol. I);

- proces verbal de examinare a obiectului din 11.01.2016. (f.d. 49, vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală nr.3D din 11.01.2016. (f.d.46, vol. I);

- raportul de expertiză judiciară din 03.03.2016. (f.d.61-64, vol. I);
- proces verbal de ridicare și examinare din 15.04.2016. (f.d.102, vol. I);
- ordonanța de recunoaștere și anexarea corpurilor delictive din 15.04.2016. (f.d.103, vol. I);
- proces verbal de examinare a obiectului din 25.04.2016 (f.d.104, vol. I);
- proces verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 27.04.2016 (f.d.105, vol. I);
- înregistrările video din 30.11.2015;
- raportul de expertiză medico-legală și trasologică auto din 31.10.2016. (f.d.125-128, vol. I).

Instanța de apel a relevat că, la solicitarea acuzatorului de stat au fost audiați martorii pe prezenta cauză penală și anume: martorul Bahnari Ludmila (f.d.96, vol. II); martorul Straistaru Zinaida (f.d.98, vol. II); martorul Hristea Maria (f.d.100, vol. II); martorul Miron Lilia (f.d.113, vol. II); martorul Vicol Eugeniu (f.d.115, vol. II).

De asemenea în cadrul ședinței de judecată a instanței de apel au fost vizionate corpurile delictive și anume, înregistrările video cu imagini privind deplasarea cu spatele a automobilului condus de Catan Igor în data de 30.11.2015 cât și reconstituirea situației la fața locului.

Instanța de apel, audiind părțile, verificând probele administrate la urmărirea penală, care au fost cercetate în prima instanță, a ajuns la concluzia, că deși corect a pronunțat sentința de achitare, instanța de fond nu a ținut cont de prevederile art.101 alin.(1), art.384 alin.(3), art. 385 alin.(1) Cod de procedură penală, or aceste prevederi legale impun în sarcina instanței de judecată, ca la adoptarea sentinței, să fie soluționate următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Instanța de apel lecturând textul sentinței, în partea descriptivă a reținut că, instanța de fond a formulat diferite concluzii contradictorii care nu se suprapun, iar temeiul de achitare aplicat nu corespunde exigențelor legale. Astfel, la pagina 6 a sentinței instanța concluzionează următoarele: „instanța de judecată, audiind inculpatul, reprezentantul legal al părții vătămate, martorii, examinând materialele dosarului penal, consideră că învinuirea adusă inculpatului, în ședință de judecată nu și-a găsit confirmarea”.

Deși prin prisma prevederilor art.385 alin.(1) Cod de procedură penală instanța trebuia să soluționeze în consecutivitate în primul rând dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul. În cazul în care ansamblu probatoriu demonstrează că a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, atunci instanța procedează la soluționarea chestiunilor dacă fapta nu a fost săvârșită de inculpat și dacă fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În cazul în care ansamblu probatoriu demonstrează că nu a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, atunci se pronunță o sentință de achitare pe temeiul alin.(1) pct.1) a art.390 Cod penal, nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Instanța de apel, analizând concluziile formulate de instanța de fond care au dus la pronunțarea sentinței de achitare, a reținut pe lângă faptul că sunt contradictorii, și lipsa soluționării în consecutivitate a chestiunilor expuse la alin.(1) pct.1),-3) art.385 Cod de procedură penală, pentru a se pronunța sentința de achitare în temeiul art.390 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că instanța de fond eronat l-a achitat pe Catan Igor de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, deoarece temeiul legal este adoptarea sentinței de achitare pentru că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, din care considerente apelul procurorului urmează a fi admis din alte motive cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a inculpatului Catan Igor, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(1) Cod penal în temeiul alin.(1) art.390 Cod penal nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Pe capătul de învinuire pe prezenta cauză, analizând probele în ansamblu, instanța de apel a stabilit că inculpatul Catan Igor este învinuit de organul de urmărire penală că la data de 30.11.2015, în jurul orelor 10:30, conducând automobilul de model „Volkswagen T5” cu n/î XXXXX, pe drumul de acces a străzii Ștefan cel Mare din or. Leova, ce duce spre imobilul situat pe str. Ștefan cel Mare nr.64, în apropierea magazinului „Victorița”, situat pe str. Ștefan cel Mare nr.70 din or. Leova, a încălcat prevederile Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13 mai 2009 și anume, art.41 alin.(2), conform căruia „conducătorul vehiculului care intenționează să se deplaseze cu spatele poate să înceapă manevra numai după ce s-a asigurat că o poate face fără a crea un pericol sau un obstacol pentru ceilalți participanți la trafic; în cazul în care câmpul vizual în spate este limitat conducătorul trebuie să recurgă la ajutorul altei persoane aflate în afara autovehiculului” în timp ce se deplasa

cu spatele, a tamponat pietonul cet. Baba Valentina, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.3"D" din 11.01.2016 fractură închisă peritrohanterică a femurului stâng cu deplasare neînsemnată a fragmentelor. Leziunea corporală menționată putea fi produsă la acțiunea traumatică a unui corp contondent dur la lovire, nu se exclude și părțile proeminente a automobilului, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează după sine dereglarea sănătății de lungă durată (mai mult de 21 zile) și se califică ca vătămare corporală de grad medie.

De către organul de urmărire penală, acțiunile lui Catan Igor au fost încadrate în baza art. 264 alin. (1) din Codul penal, încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății.

Verificând împrejurările de fapt și aspectele de drept ale cauzei, precum și efectuând cercetarea nemijlocită, multilaterală și obiectivă a probelor administrate, instanța de apel soluționând în următoarea consecutivitate chestiunile prevăzute la art. 385 alin.(1) Cod de procedură penală, a conchis că prin probele administrate pe cauză și cercetate nemijlocit în ședința instanței de apel în ansamblu, nu s-a demonstrat că a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul.

Instanța de apel a menționat că există două temeuri conform căreia persoana poate fi recunoscută nevinovată și două procedee prin care se stabilește nevinovăția.

În ceea ce privește primul procedeu, recunoașterea sau stabilirea nevinovăției corespunde nevinovăției reale a inculpatului. Această situație este realizată doar atunci când a fost stabilit cu desăvârșire că fapta social periculoasă nu a existat sau că nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii.

Caracteristica celui de al doilea procedeu este răsfrângerea asupra deciziei cu privire la nevinovăție a prezumției de nevinovăție, deoarece conform ei orice dubiu ce apare pe parcursul examinării cauzei penale este interpretat în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului conform art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală.

Neconstatarea existenței faptului infracțional determină ca inculpatul să fie achitat conform prevederilor legale, bazându-se pe faptul că au fost examinate toate materialele și probele prezentate instanței și ele nu dovedesc faptul că a fost comisă o infracțiune. Din cele expuse privitor la procedura de stabilire a nevinovăției, putem afirma că nevinovăția în procesul penal desemnează ori faptul inexistenței reale a faptei social periculoase ori ca

urmare a procesului probațiunii nedovedirii existenței ei, după ce au fost examinate toate probele.

Astfel, instanța de apel examinând toate materialele și probele prezentate instanței a ajuns la concluzia că ele nu dovedesc faptul că a fost comisă o infracțiune.

Discutând și analizând argumentele apelului declarat de către procuror, instanța de apel le-a constatat neîntemeiate iar alegațiile apelantului precum că „efectuând o analiză a probelor acumulate în cadrul urmăririi penale și examinate în instanța de judecată consideră că vinovăția lui Catană Igor este dovedită pe deplin,” nu au suport probant.

Instanța de apel a reținut că conform argumentelor apelului procurorului, reiterând declarațiile martorilor Costandachi Raisa, Miron Lilia, Vicol Eugen, Straistaru Zinaida, Hristea Maria, Bahnari Liudmila, Coadă Denis, indică că „conform declarațiilor martorilor Constandachi Raisa, Miron Lilia, Vicol Eugen, Străistaru Zinaida, Hristea Maria, s-a constatat că la 30.11.2015 Catan Igor aflându-se în incinta Spitalului raional Leova, a recunoscut faptul că a lovit-o pe Baba Valentina, conducând automobilul și s-a oferit să achite cheltuielile pentru tratament. S-a constatat faptul că anterior, Baba Valentina nu a căzut jos niciodată, nu au fost cazuri să se împiedice și să cadă sau să nimerească în accidente rutiere. După comiterea accidentului partea vătămată a comunicat rudelor și altor persoane faptul că a fost lovită de automobil, de un microbuz de culoare albastru”.

Din cele expuse, rezultă că procurorul propune de luat ca bază și pronunțarea unei sentințe de condamnare declarațiile martorilor în cauză precum că Catan Igor aflându-se în incinta Spitalului raional Leova, a recunoscut faptul că a lovit-o pe Baba Valentina, conducând automobilul și s-a oferit să achite cheltuielile pentru tratament, în condițiile în care cazul produs la 30.11.2015 din start nu a fost cercetat ca eventual accident rutier. Nu a fost efectuată cercetarea imediată la fața locului, examinarea mijlocului de transport, identificarea eventualilor martori oculari, audierea lor.

Analizând declarațiile martorilor în cauză, instanța de apel a menționat că ei nu sunt martorii oculari care să vadă nemijlocit ce s-a întâmplat în timpul și locul presupusului accident rutier conform învinuirii.

Instanța de apel a constatat că declarațiile martorilor în cauză precum că Baba Valentina a fost lovită de mijlocul de transport condus de Catan Igor sunt bazate pe supoziții, din auzite de la persoane neidentificate. Totodată afirmațiile că Catan Igor ar fi recunoscut că cu automobilul a lovit-o pe Baba Valentina, nu au fost confirmate în instanța de apel și nici nu coroborează cu alte probe ale cauzei. Prin urmare aceste probe cu declarațiile martorilor nu

pot fi apreciate ca probe concludente și pertinente pentru a pronunța o sentință de condamnare.

Instanța de apel a considerat că nu pot fi reținute de asemenea în sensul nominalizat supra, nici declarațiile martorilor prin care s-a relatat, cu referire la discuțiile avute cu partea vătămată Baba Valentina, prin care ultima ar fi comunicat că a fost lovită de automobilul condus de Catan Igor când acesta efectua deplasarea în spate. Or, atât în instanța de fond cât și în instanța de apel, partea vătămată Baba Valentina nu a fost posibil de audiat din cauza stării sănătății.

A reținut instanța de apel că conform concluziilor expertizei judiciare psihiatrico-psihologică nr.585 din 31 mai 2018, Baba Valentina prezintă diagnosticul „Retard mental moderat”, maladie care i-a influențat conștiința, ea având capacitatea de percepere parțială a faptelor reale, o capacitate redusă de a percepe corect evenimentele și de a le descrie, inclusiv are o capacitate limitată de a face declarații în cadrul cercetării judecătorești.(f.d.195-201, vol. I).

Instanța de apel a menționat că conform procesului verbal al ședinței de judecată, instanța de fond totuși a încercat să o audieze pe Baba Valentina, inclusiv prin intermediul reprezentantului său legal Carolina Levcenco, însă partea vătămată a vorbit greu, nedeslușit, neclar și, în general, pe alte subiecte. Nu a putut răspunde la întrebarea procurorului cum și unde a fost lovită, ci a răspuns că o cheamă Valentina. Iar la întrebarea instanței dacă a depus cerere de chemare în judecată și care sunt pretențiile sale, a răspuns că este din Filipeni. (f.d.212.vol.I).

Instanța de apel a reiterat că din declarațiile martorului Bahnari Ludmila, care unica a văzut și a fost prezentă când Baba Valentina era căzută jos, s-a stabilit că „aproximativ vre-o 5 ani în urmă se deplasa spre serviciu. Pe drum spre serviciu, a intrat în piață iar la ieșirea din piață, pe trotuar a văzut-o pe Valentina căzută jos, când a dorit s-o ajute să se ridice, de ei s-a apropiat un băiat, și împreună au ajutat-o să o ridice pe Valentina de jos. A menționat că în apropiere de Baba Valentina se afla un microbuz de culoare albastră, însă nu a zărit din ce automobil a coborât acel băiat care a ajutat-o să o ridice pe Valentina de jos. A concretizat că Baba Valentina se afla la acel moment la spatele microbuzului. După ce a 24 ajutat-o pe Valentina să se ridice, a plecat mai departe, considerând că ultima s-a alunecat și a căzut jos”. (f.d.96, vol. II).

Instanța de apel a remarcat că din Raportul de expertiză medico-legală nr. 248 din data de 01.08.2016 se confirmă că: conform documentelor medicale prezentate, la cet. Baba Valentina au fost constatate leziuni corporale sub formă de fractură închisă peritrohanterică a femurului stâng

cu deplasare neînsemnată a fragmentelor. Leziunile menționate au fost produse în rezultatul acțiunii traumatice prin mecanism de lovire cu sau de obiect(-e) contondent(-e) dur(-e), posibil în timpul indicat, condiționează o dereglare a sănătății de lungă durată (peste trei săptămâni), și, în baza acestui criteriu se califică ca vătămare medie. Caracterul fracturii osului femoral nu exclude (în egală măsură) și mecanismul cauzării leziunilor la o eventuală cădere, după o împingere forțată a corpului sau în urma dezechilibrării corpului (fără acțiune din exterior), din poziție statică cu ulterioară lovire (în ambele situații), a regiunii coxo-femorale stângă de un plan dur (carosabil). Careva consemnări în documentația medicală prezentată, despre leziuni vizibile pe tegumente, care ar permite stabilirea nivelului și regiunii anatomice a contactului primar pieton-automobil lipsesc. La fel pe automobil nu au fost depistate deteriorări, ștersături, urme, care ar indica obiectiv prezența a unui contact realizat între automobil și pieton. Din aceste considerente, numai expertal, este imposibil de stabilit cu certitudine dacă căderea persoanei a fost condiționată de tamponare cu automobilul „Volkswagen T5”, n/î XXXXX (n/î XXXXX).

De asemenea, instanța de apel a menționat că în partea descriptivă a raportului de expertiză supra menționat, s-a stabilit că conform datelor expuse în literatura medicală specială, astfel de fracturi ale osului femural, mai frecvent se formează la căderea liberă sau accelerată a pacienților pe un plan dur, contactul fiind realizat între obiectul dur contondent și fața laterală a bazinului la nivelul articulației coxo-femorale; formarea unor astfel de fracturi este posibilă și prin lovire cu un corp contondent dur la acest nivel, dar volumul leziunilor fiind cu mult mai mare, de regulă cu traumatizarea și a altor oase ale bazinului. (f.d.125-130, vol. I).

Instanța de apel a menționat că conform referinței înaintată de către Direcția Asistență Socială și Protecția Familiei Leova s-a confirmat faptul că partea vătămată Baba Valentina, prezintă diagnosticul „Retard mental moderat, care se manifestă prin nedezvoltare cognitivă moderată”, totodată partea vătămată Baba Valentina are discernământ diminuat și are capacitatea limitată de a face declarații în cadrul cercetării judecătorești. (f.d.10-11, vol. II).

Instanța de apel a considerat că concluziile experților „astfel de fracturi ale osului femural, mai frecvent se formează la căderea liberă sau accelerată a pacienților pe un plan dur, contactul fiind realizat între obiectul dur contondent și fața laterală a bazinului la nivelul articulației coxo-femorale,, coroborează cu declarațiile martorului Bahnari Ludmila, probe care indică lipsa existenței infracțiunii pe cazul dat. Or, prin rapoartele de expertiză se

confirmă existența leziunilor corporale la Baba Valentina dar în coraport cu alte probe ale cauze se deduce că acestea au survenit de la căzătura victimei.

A relevat instanța de apel că potrivit informației telefonice recepționată de Inspectoratul de poliție Leova la 30.11.2015, de la secția de primire a spitalului or. Leova, după ajutor medical s-a adresat Baba Valentina care a căzut jos pe stradă(f.d.7 vol. I).

Plângerea din numele cet.Baba Valentina, de la f.d.8 vol.(I), prin care aceasta solicită „să fie luate măsuri cu cet.Catan Igor, care la data de 30 noiembrie 2015 a tamponat-o în timp ce se deplasa în direcția schimbului valutar, pricinuindu-i leziuni corporale, specificând totodată că mijlocul de transport de culoare albastră, iar modelul este „WV” este scrisă în grafia latină și are mențiunea „cererea a fost scrisă personal pentru ce semnez”, deși semnătura „Baba” este scrisă în grafia chirilică, de către instanța de apel nu a fost luată în considerație, având în vedere concluziile experților privind starea de discernământ a acesteia.

Instanța de apel a constatat că, procesul verbal de cercetare la fața locului din 04.01.2016, cu tabel fotografic reprezintă o acțiune procesuală de cercetare a locului, care arată locul unde s-a petrecut incidentul, dar nici de cum nu este probă care confirmă săvârșirea unei infracțiuni. (f.d.18A-18B, vol. I); Prin procesul-verbal de examinare a obiectului din 11.01.2016 (f.d. 49, vol. I), a fost examinat automobilul de model „Volkswagen T5” cu n/î XXXXX, cu care s-a deplasat în data de 30.11.2015 Catan Igor, unde s-a constatat că nu a fost depistat careva deteriorări sau defecțiuni ale acestuia. Potrivit înregistrării video de pe CD-ul vizionat în cadrul ședinței de judecată a instanței de apel, s-a constatat în imagini, că nu se vede momentul tamponării pietonului Baba Valentina, la deplasarea automobilului condus de Catan Igor.

Astfel, instanța de apel a menționat că în imagini se văd persoane care se deplasează pe jos, însă nu se atestă vreo reacție la eventuală lovire a persoanei.

Instanța de apel a relevat că, în cadrul ședinței de judecată a fost vizionat și CD-ul cu verificarea declarațiilor la fața locului din 27 aprilie 2016, în care s-au confirmat circumstanțele relatate în procesul-verbal sus-menționat, și anume că Catan Igor s-a deplasat cu spatele microbuzului său, după care a observat în oglinda retrovizoare din dreapta, o persoană care se afla la pământ, la 2-3 metri în spatele automobilului, partea lateral dreaptă. A coborât din automobil și a stabilit că la pământ se afla o persoană care era în etate și se afla în poziție semi așezată, cu picioarele orientate spre partea spate a automobilului și cu umărul drept spre automobil. Iar, înainte de a observa persoana la pământ, nu a simțit că s-ar fi lovit de careva obstacole

în timpul deplasării, de asemenea pe partea din spate a automobilului, care era murdară, nu a observat să fi fost rămase careva urme de impact, posibil persoana în etate să fi alunecat, din cauza că era noroi.

La caz, procesul verbal de ridicare și examinare din 15.04.2016. (f.d.102, vol. I); ordonanța de recunoaștere și anexarea corpurilor delictive din 15.04.2016 (f.d.103, vol. I); procesul verbal de examinare a obiectului din 25.04.2016 (f.d.104, vol. I), sun acte ce confirmă acțiunile procesuale ale organului de urmărire penală, și nici de cum nu sunt probe care să confirme existența infracțiunii.

Instanța de apel a menționat că chiar procurorul în ședința instanței de apel a menționat că la caz, nu sunt probe directe, dar totodată, prin probe indirecte se confirmă faptul că inculpatul a comis infracțiunea incriminată.

Instanța de apel a menționat că declarațiile inculpatului Catan Igor date în ședința instanței de fond nu pot fi privite critic din considerentele că coroborează cu alte probe ale cauzei cum ar fi declarațiile martorilor Bahnari Ludmila și Coadă Denis, concluziile experților în raportul de expertiză medico-legală nr. 248 din data de 01.08.2016, procesul-verbal de examinare a obiectului din 11.01.2016, procesul verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 27.04.2016.

Instanța de apel a atestat că organul de urmărire penală a eșuat din start a cerceta cazul ca accident rutier, iar acțiunile procesuale efectuate deja cu întârziere nu confirmă, ci infirmă presupunerile organului de urmărire penală privind existența faptei infracțiunii.

Instanța de apel a mai conchis că totalitatea probelor administrate de acuzatorul de stat, și care au fost cercetate de instanța de apel, în coroborarea lor duc la concluzia că acestea urmează a fi apreciate în calitate de ansamblu probatoriu care infirmă existența unei infracțiuni.

Mai mult ca atât, instanța de apel a reiterat că, din materialele cauzei se conchide în mod incontestabil că, partea acuzării nu a prezentat probe pertinente, concludente, utile și veridice, care în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor - ar dovedi cu certitudine că la caz a fost comisă o faptă penală.

Potrivit prevederilor art.8 alin.(1) Cod de procedură penală, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Din alin. (2) se reține că nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa.

Norma art.26 alin.(2) Cod de procedură penală prevede că, judecătorul judecă materialele și cauzele penale conform legii și propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă, iar din art.27 alin.(1) Cod de procedură penală se concluzionează că, judecătorul și persoana care efectuează urmărirea penală apreciază probele în conformitate cu propria lor convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

Totodată, potrivit prevederilor art.389 Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată, însă aceste condiții nu sunt întrunite pe prezenta cauză.

Prin urmare, instanța de apel a reiterat, că printre garanțiile unui proces echitabil, reglementat de art.6 din Convenția Europeană, se enumeră și faptul că orice persoană trebuie să fie judecată în mod echitabil de un tribunal independent și imparțial, ceea ce a fost realizat și în prezenta cauză, fiind respectate drepturile inculpatului cât și a celorlalte părți garantate atât de Constituția R. Moldova, Convenția Europeană a Drepturilor Omului, cât și de Codul de procedură penală.

Din cele menționate, instanța de apel a conchis că inculpatul Catan Igor urmează a fi achitat deoarece la caz, nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Referitor la acțiunea civilă înaintată de către avocatul Zagaican Tudor, instanța de apel a reiterat că o va respinge or, potrivit prevederilor art.387 alin.(2) pct.1) Cod de procedură penală, în cazul când se dă o sentință de achitare, instanța respinge acțiunea civilă dacă nu s-a constatat existența faptei incriminate sau fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Instanța de apel a menționat că procurorul în apelul înaintat a solicitat încasarea de la inculpatul Catan Igor în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 2677 lei pentru efectuarea raportului de expertiză medico-legală și traseologică auto nr.248/1173 din 31 octombrie 2016, însă, având în vedere că s-a ajuns la concluzia pronunțării în privința inculpatul Catan Igor a unei hotărâri de achitare, solicitarea procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare de la Catan Igor în beneficiul statului este neîntemeiată, iar cheltuielile judiciare pe prezenta cauză urmează a fi trecute în contul statului.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Oficiul Central, Sîrbu Lilia, prin care invocând ca temei pentru recurs ordinar prevederile *art. 427 alin.(1)*

pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, cu remiterea cauzei la rejudecare.

5.1. În motivarea cererii de recurs ordinar, procurorul a menționat că:

- instanța de apel nu a dat o analiză a fiecărei probe prezentate de către acuzare și nu le-a apreciat, conform art. 101 Cod de procedură penală, fiecare separat și toate probele în coroborare, atât a probelor cercetate în cadrul cercetării judecătorești, cât și cele administrate în cadrul urmăririi penale;

- instanța de apel nu a analizat și nu a apreciat în mod cuvenit declarațiile făcute de către martorii Vicol Eugeniu, Miron Lilia, Costandachi Raisa;

- instanța de apel, nu a constatat să fie efectuată analiză minuțioasă a tuturor probelor, inclusiv și a declarațiilor martorilor nominalizați. Instanța de apel s-a expus cu privire la declarațiile martorilor numiți în felul următor, citez: «... declarațiile martorilor în cauză precum că Baba Valentina a fost lovită de mijlocul de transport condus de Catan Igor sunt bazate pe supoziții, din auzite de la persoane neidentificate. Totodată afirmațiile că Catan Igor ar fi recunoscut că cu automobilul a lovit-o pe Baba Valentina, nu au fost confirmate în instanța de apel și nici nu coroborează cu alte probe ale cauzei». Totodată, această afirmație a instanței de apel este una greșită, care nu corespunde materialelor cauzei penale, adică martorii au auzit despre faptul că Baba Valentina a fost lovită de automobilul condus de către Catan Igor nu de la persoane neidentificate, iar anume nemijlocit de la Baba Valentina și fratele lui Catan Igor-Catan Ion, despre ce au menționat în cadrul audierii în instanța de fond și în instanța de apel;

- argumentul instanței de apel precum că prin rapoartele de expertiză în coraport cu alte probe ale cauzei se deduce că acestea au survenit de la căzătura victimei este neîntemeiat, or, din raportul de expertiză judiciară nr. 248 din 01.08.2016 nu se confirmă faptul că a avut anume cădere a părții vătămate, ci este indicată că nu se exclude (în egală măsură) mecanismul cauzării leziunilor la o eventuală cădere, după o împingere forțată a corpului sau în urma dezechilibrării corpului din poziția statică cu ulterioară lovire. Totodată, nimeni din martorii audiați nu au comunicat că a avut loc căderea părții vătămate, dimpotrivă au comunicat că le-a devenit cunoscută informația că Baba Valentina a fost anume lovită de automobil. Totodată, au comunicat că nu au fost cazuri că Baba V. se cadă și ca să aibă careva fracturi. Nu este clar faptul dacă, reieșind din decizia instanței de apel, partea vătămată a căzut, de ce atunci inculpatul, având automobilul său personal la data când a avut loc fapta respectivă, nu a condus-o pe partea vătămată la spital cu automobilul său, iar a dus-o cu rutiera, de ce nu a chemat salvarea,

iar a decis să o conducă pe partea vătămată personal și cu atât mai mult nu cu automobilul său pe care îl avea la dispoziție, iar cu rutieră;

- soluția achitării lui Catan Igor a reieșit din respingerea majorității probelor administrate pe caz fără o motivație legală, astfel, achitându-l pe inculpat, instanța de apel nu a luat în considerație toate probele administrate la caz, fapt ce duce la concluzia, că deși la materialele cauzei sunt prezentate un șir de probe, instanța fără a le aprecia în urma unei evaluări în ansamblu, prematur le-a respins.

6. Referință asupra recursului declarat a fost depusă de către avocatul Luca Alexandru în numele lui Catan Igor, prin care a solicitat respingerea recursului, cu menținerea deciziei.

7. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi admis, din considerentele ce urmează.

Potrivit dispoziției art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

În particular avându-se în vedere recursul ordinar, rațiunea și finalitatea exercitării căii de atac, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

Soluția instanței de recurs se fundamentează, în drept, pe prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit cărora judecând recursul instanța este în drept să-l admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, când eroarea admisă nu poate fi corectată la această etapă a procedurilor.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze total, atunci când se constată admiterea erorilor de drept, de natură să afecteze echitatea desfășurării procesului și care au avut drept consecință adoptarea unei hotărâri contradictorii și nemotivate.

Totodată, Colegiul evidențiază și prevederile art. 414 Cod de procedură penală, în care se stipulează asupra căror chestiuni de fapt și de drept urmează să se expună instanța, la etapa judecării cauzei în procedura de apel.

În particular, la chestiunile de fapt se atribuie următoarele aspecte: dacă fapta reținută a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, dacă există circumstanțe atenuante și agravante, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal au fost corect aplicate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În acest context este relevant de specificat că, la judecarea apelului, în conformitate cu art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă, printre altele, temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Așadar, fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, urma să expună în hotărârea adoptată situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și să formuleze concluzii temeinice, cu suport probator, privitor la vinovăția inculpaților pe toate capetele de acuzare și să se expună la principalele motive invocate în apelul procurorului.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

Însă, contrar celor stipulate de legea procesual-penală, în cauza deferită judecării instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale reglementate exhaustiv de legislator.

Reieșind din sumarul recursului declarat, se constată că procurorul își întemeiază recursul în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, invocând următoarele cazuri de casare: instanța de apel nu s-a pronunțat

asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Verificând criticile expuse în recursul declarat, în raport cu lucrările cauzei, Colegiul penal lărgit constată, că acesta este întemeiat, deoarece instanța de apel nu a judecat cauza sub toate aspectele și nu a dat răspunsuri complete la toate motivele esențiale invocate de procuror în apelul declarat.

Raportând decizia instanței de apel, la rigorile prevăzute de art. 414 Cod de procedură penală, se atestă că instanța de apel nu a ținut cont pe deplin de aceste cerințe și a comis următoarele erori de drept.

Colegiul penal lărgit apreciază că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Astfel, în speță se stabilește că instanța de apel nu a acordat apreciere cumulului de probe administrat în speță, dintre care asupra celor analizate instanța a concluzionat nevinovăția inculpatului Catan Igor, prin ce nu au respectat totalmente cerințele art. 394 alin. (3) pct. 2) Cod de procedură penală, conform cărora instanța de judecată la pronunțarea sentinței de achitare are obligația de a indica motivele pentru care sunt respinse probele aduse în sprijinul acuzării.

În pofida faptului că partea vătămată Baba Valentina nu și-a susținut propriul apel, instanța urma prin prisma apelului procurorului să valorifice și aprecieze corespunzător declarațiile martorilor Vicol Eugeniu, Miron Lilia și Costandachi Raisa, precum și a părții vătămate Baba Valentina.

Din materialele cauzei a fost stabilit cu certitudine că, Catan Igor la data de 30.11.2015, în jurul orelor 10:30, conducând automobilul de model „Volkswagen T5” cu n/î XXXXX, pe drumul de acces a străzii Ștefan cel Mare din or. Leova, ce duce spre imobilul situat pe str. Ștefan cel Mare nr.64, în apropierea magazinului „Victorița”, situat pe str. Ștefan cel Mare nr.70 din or. Leova, a încălcat prevederile Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13 mai 2009 și anume, art.41 alin.(2), conform căruia „conducătorul vehiculului care intenționează să se deplaseze cu spatele poate să înceapă manevra numai după ce s-a asigurat că o poate face fără a crea un pericol sau un obstacol pentru ceilalți participanți la trafic; în cazul în care câmpul vizual în spate este limitat conducătorul trebuie să recurgă la ajutorul altei persoane aflate în afara autovehiculului” în timp ce se deplasa cu spatele, a tamponat pietonul cet. Baba Valentina, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.3”D” din 11.01.2016 fractură închisă peritrohanterică a femurului stâng cu deplasare

neînsemnată a fragmentelor. Leziunea corporală menționată putea fi produsă la acțiunea traumatică a unui corp contondent dur la lovire, nu se exclude și părțile proeminente a automobilului, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează după sine dereglarea sănătății de lungă durată (mai mult de 21 zile) și se califică ca vătămare corporală de grad medie.

Colegiul consideră că legătura de cauzalitate între traumatismul cu care victima a fost internată în spital și accidentul produs este evidentă, reieșind din faptul că la partea vătămată, conform raportului de constatare medico-legală nr. 169D, s-a constatat fractură închisă pertrohanterică a femurului stâng cu deplasare neînsemnată a fragmentelor, care conform concluziilor medicului legist, Verdeș Iurie, leziunile corporale menționate puteau fi produse la acțiunea traumatică a unui corp contondent dur la lovire sau prin lovire de el, posibil în timpul și în circumstanțele indicate, ce pot condiționa după sine dereglarea sănătății de lungă durată, mai mult de 21 de zile și se califică ca vătămări corporale medii.

Totodată, Colegiul penal lărgit atestă că, instanța de apel a cercetat suplimentar și raportul de expertiză medico-legală nr.3D, care conform concluziilor expertului judiciar medico-legal, Graur Leonid, la Baba Valentina s-a stabilit fractura închisă peritrohanterică a femurului stâng cu deplasare neînsemnată a fragmentelor. Leziunea corporală menționată putea fi produsă la acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur la lovire, nu se exclude și părțile proeminente a automobilului, posibil în timpul și circumstanțele indicate, ce pot condiționa după sine dereglarea sănătății de lungă durată, mai mult de 21 de zile și se califică ca vătămări corporale medii.

Colegiul penal lărgit reține că, instanța de apel în motivarea deciziei a remarcat doar raportul de expertiză medico-legală nr. 248 din 01.08.2016, invocând că conform datelor expuse în literatura medicală specială, astfel de fracturi ale osului femural, mai frecvent se formează la căderea liberă sau accelerată a pacienților pe un plan dur, contactul fiind realizat între obiectul dur contondent și fața laterală a bazinului la nivelul articulației coxo-femorale, formarea unor astfel de fracturi este posibilă și prin lovire cu un corp contondent dur la acest nivel, dar volumul leziunilor fiind cu mult mai mare, de regulă cu traumatizarea și a altor oase ale bazinului, fără a face o contrapunere cu celelalte rapoarte de expertiză medico-legală efectuate la caz, precum și cu declarațiile martorilor.

În contextul criticilor abordate, Colegiul observă că, instanța de apel s-a limitat doar a invocat că conform concluziilor experților, *astfel de fracturi ale osului femurului, mai frecvent se formează la căderea liberă sau accelerată a*

pacienților pe un plan dur, contactul fiind realizat între obiectul dur contondent și fața laterală a bazinului la nivelul articulației coxo-femorale, care coroborează cu declarațiile martorului Bahnari Ludmila, care indică lipsa existenței infrațiunii pe cauza dată.

Aici, instanța de recurs atrage atenția că nici un martor din cei audiați la caz nu a declarat precum că partea vătămată Baba Valentina a căzut, or, din declarațiile martorilor audiați rezultă că partea vătămată a fost lovită de automobil, nefiind cazuri când aceasta să cadă și să aibă careva fracturi.

Instanța de apel, având în vedere, argumentele invocate de procuror în cererea de apel, s-a limitat la redarea în decizia sa a declarațiilor martorilor și probelor cu înscrisuri administrate în cadrul cauzei penale, fără să le supune unei analize și să le aprecieze în raport cu fapta imputată, nu s-a expus asupra admisibilității sau inadmisibilității acestora, fapt ce contravine prevederilor art. 101 alin.(1) Cod de procedură penală.

Colegiul penal lărgit reține că, instanța de apel nu s-a expus și nu a elucidat sub toate aspectele declarațiile martorilor Vicol Eugeniu, Miron Lilia, Costandachi Raisa și Hristea Maria, deoarece se contrazic vădit cu declarațiile date de ceilalți martori audiați în prezenta cauză penală, instanța de apel menționând doar faptul că aceștia nu sunt martori oculari care să vadă nemijlocit ce s-a întâmplat în timpul și locul presupusului accident rutier conform învinuirii.

Totodată, instanța de recurs ordinar găsește irelevant argumentul instanței de apel precum că conform concluziilor expertizei judiciare psihiatrico-psiologică nr. 585 din 31 mai 2018, Baba Valentina prezintă diagnosticul „retard mintal”, ea având capacitate de percepere parțială a faptelor reale, făcând trimitere la declarațiile martorului Bahnari Ludmila care este unica care a văzut și a fost prezentă când partea vătămată era căzută jos și care a declarat că *„la ieșirea din piață pe trotuar a văzut-o pe Valentina căzută jos”*.

Instanța de recurs menționează că, instanța de apel cercetând înscrisurile anexate la caz precum și declarațiile martorilor, nu a indicat care este probatoriul care arată clar precum că partea vătămată Baba Valentina nu a fost tamponată de automobil, însă a căzut pe trotuar, or, faptul că Catan Igor nu a recunoscut învinuirea imputată prin rechizitoriu nu echivalează cu achitarea acestuia.

Mai mult, instanța de apel a omis a se expune asupra faptului că Catan Igor fiind audiat la faza urmăririi penale în calitate de bănuț, a declarat că *„a lăsat numărul de telefon asistentelor medicale din motiv că el a adus persoana și admite că tot el ar fi putut să o lovească cu spatele mijlocului său de transport, dar a declarat că nu a văzut acest moment și nu a simțit în timpul deplasării careva*

lovituri de vreun obstacol”.

Instanța de recurs atestă că, deși a fost imposibilă audierea părții vătămate Baba Valentina în prezenta cauză penală, după comiterea accidentului partea vătămată a comunicat rudelor și altor persoane faptul că a fost lovită de automobil, de un microbuz de culoare albastră, iar acestor declarații, nu a fost dată apreciere în coraport ce celelalte probe administrate.

Prin urmare, Colegiul atestă că, printr-o motivare detaliată și obiectivă, urma să fie înlăturate orice dubii, de fapt existente, privind existența elementelor infracțiunii prevăzute de art. 264 alin.(1) Cod penal, în privința inculpatului Catan Igor.

Astfel, Colegiul penal lărgit analizând hotărârea atacată, reține că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar această eroare se conține în prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și constituie temei de casare a deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Rezumând cele menționate, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel urma să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor și în concluziile sale să motiveze admiterea unor probe sau respingerea altora și să se expună asupra admisibilității sau inadmisibilității lor, expunând temeiul respectiv și argumentând clar concluziile sale în decizia adoptată.

În concluzie, Colegiul penal lărgit găsește ca fiind întemeiate criticele procurorului în partea ce ține de insuficiența motivării deciziei adoptate de instanța de apel și consideră relevant de a puncta că, o hotărâre motivată, în sensul legislației naționale pertinente, precum și a jurisprudenței CtEDO, trebuie să conțină motivele de fapt și de drept care au format convingerea instanței la adoptarea soluției, precum și cele pentru care s-au înlăturat cererile părților în raport cu analiza probatoriului administrat în cauză.

Totodată, urmează a se reține că obligația instanței de a-și motiva hotărârea face parte din setul de garanții stabilite pentru existența unui proces echitabil. Or, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (Suominen c. Finlandei (2003) §37, Kuznetsov și alții c. Rusiei (2007) §85).

Prin urmare, Colegiul penal lărgit conchide că prin aceste omisiuni care contravin rigorilor prevăzute de art. 419 alin. (8) Cod de procedură

penală, ce stipulează că decizia instanței de apel trebuie să cuprindă motivele adoptării soluției date, instanța de apel nu și-a motivat soluția suficient de clar, or se atestă utilizarea formulărilor generale, fără a fi elucidate toate circumstanțele esențiale ale cauzei și a oferi aprecierea concretă a fiecărei probe în parte conform art. art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul penal lărgit apreciază că instanța de apel, prematur a emis o hotărâre de achitare în privința inculpatului, făcând trimitere la faptul că partea acuzării nu a prezentat probe pertinente, concludente, utile și veridice, care în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor – ar dovedi cu certitudine că la caz a fost comisă o faptă penală, fără a-și motiva poziția în acest sens și totodată, fără a aprecia concret și complet materialele cauzei, care au fost doar citite și înregistrate în procesul-verbal al ședinței de judecată.

Relevant este de specificat în acest context că, hotărârea instanței de apel, potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Însă, cu referire la caz, în opinia Colegiului penal lărgit instanța de apel nu a respectat în deplină măsură aceste prevederi legale.

În acest context, Colegiul menționând prevederile art. 100 alin. (4) și art. 101 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală, și invocând doctrina juridică națională, remarcă faptul că verificarea probelor este o activitate a instanței privind constatarea veridicității probei sub aspectul corespunderii datelor de fapt pe care le conține proba cu realitatea obiectivă. Verificarea constă în analiza probelor strânse, coroborarea lor cu alte probe, verificarea sursei de proveniență a probelor. Verificarea probelor poate avea loc doar prin aplicarea procedurilor probatorii prevăzute de cod și se efectuează la toate fazele procesului penal. Sunt supuse verificării atât datele de fapt, cât și mijloacele de probă din care au fost obținute. Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de prezentul cod, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor.

Aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depusă de către organele de urmărire, instanțele judecătorești, cât și de părțile din proces, se concretizează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierea probelor după intima convingere trebuie să se bazeze pe prevederile legale. Una din regulile esențiale ale aprecierii probelor - nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după pertinenta, concludența și utilitatea acestora. De menționat că proba trebuie apreciată și după veridicitatea acesteia. Veridicitatea probelor poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către instanță cu realitatea pe care o probează această dată. Toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punctul de vedere al coroborării lor.

În asemenea împrejurări, Colegiul penal lărgit statuează că, decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată în partea motivării soluției adoptate și prezintă deficiențe majore, ceea ce este incident cazului de casare invocat în speță și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar erorile admise de către instanța de apel nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesuale-penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

În consecință, în temeiul celor expuse supra, Colegiul penal lărgit constată că recursul ordinar declarat urmează a fi admis, or, s-a confirmat incidența temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, cu casarea totală a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 09 iunie 2020 și remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de dispozițiile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual penale – asupra motivelor esențiale indicate în cererea de apel și în măsura competenței sale asupra motivelor din recursul declarat, nominalizate și în prezenta decizie, să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, calificării faptelor, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță, în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să analizeze la modul convenit prezența sau lipsa elementelor infracțiunilor imputate, și anume cu privire la învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin.(1) Cod penal să aprecieze existența concurenței dintre o normă specială și una generală, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, în baza probelor cercetate în ședința de judecată a instanței de apel cu respectarea strictă a

cerințelor art. 414, 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, ținând cont de motivele casării deciziei atacate precum și de practica relevantă a CtEDO, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, oficiul Central, Sîrbu Lilia, casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 09 iunie 2020, în cauza penală în privința lui *Catan Igor XXXXX* și dispune rejudecarea cauzei, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia motivată pronunțată la 29 aprilie 2021.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena